Peripeţiile Veronicăi

La culcare, Veronica!, Tove Appelgren şi Salla Savolainen, traducere din suedeză de Claudia Nystrand

Editura Univers, Bucureşti, 2013

Vă mai aduceţi aminte de Veronica, fetiţa năzdrăvană a filmului românesc, cu care am crescut şi alături de care am visat la o trăistuţă fermecată? Îi mai ştiţi pe Zâna cea Bună, pe Motanul Dănilă sau pe Aurică, şoricelul vorbitor? Ei sunt simboluri ale lumii pline de farmec a copilăriei de altă dată. Editura Univers ne propune o nouă Veronică, o fetiţă la fel de zvăpăiată şi dornică de aventură, în care copiii de astăzi se pot recunoaşte şi cu care se pot împrieteni.

Eroina din *La culcare, Veronica!* este un copil energic, haios şi foarte curios. Unii ar spune că nu este deloc cuminte, dar ce poate să facă dacă acestea sunt imboldurile copilăriei? Însă, atunci când face vreo boacănă, este suficient ca Veronica să zâmbească pentru a o face pe mama sa fericită.

„ – Urăsc ştrampii, spune Veronica.
Mama ştie asta de multă vreme. Ştrampii se adună ca nişte colaci.
De ce unii oameni trebuie să spună lucruri pe care le cunoaştem deja toţi?”.

Într-o casă în care locuiesc doi adulţi şi patru copii, când copiii se hotărăsc să pună stăpânire pe casă, aproape nimic nu-i poate opri. Însă, chiar dacă Veronica este uneori năzbâtioasă şi din cale-afară de încăpăţânată, chiar dacă are cele mai trăznite idei şi este mai mereu pusă pe joacă şi pe şotii, Veronica descoperă că trebuie să fie ascultătoare şi responsabilă. Învaţă că părinţii au nevoie de ajutorul ei, că poate să aibă grijă de fraţii mai mici şi chiar, uneori, să renunţe la micile ei plăceri, dacă sănătatea sau armonia familiei sale sunt puse în pericol, deşi asta înseamnă să te desparţi de căţeluşul Norocel.

La culcare, Veronica! este o incitantă serie de peripeţii ale fetiţei, grupate in patru poveşti spectaculos ilustrate care îi vor prinde pe copii într-o lume în care vor râde, vor lua parte la vise neobişnuite şi se vor bucura de toate aventurile unei fetiţe care trăieşte din plin anii copilăriei. Totodată, vor învăţa împreună cu ea cum să crească, să îşi pună întrebări şi să găsească răspunsuri potrivite, dar, mai ales, cum să fie copii într-o lume de „oameni mari”.